

28 HVITA AFARTER UTGALLRAS I VARMA TRAKTER, ICKE I KALLA.

i naturtillståndet uppkomma då och då hvita afarter; så t. ex träffar man hvita starar och kråkor, hvita elefanter, hjortar, tigrar, mullvadar och många andra dylika djur; här förekommer dock aldrig en hvit ras, som bibehåller sig. Det fins ingenting som bevisar, att normalt färgade djur i tamt tillstånd oftare frambringa en hvit afkomma än i vildt; men däremot är det uppenbart, att om i somliga fall vissa färger för en del djur kunna vara till gagn för att dölja och skydda dem, kan i andra fall hvitt eller en annan i ögonen fallande färg vara i hög grad skadlig för dem och i de flesta tillfällen förkorta deras lif. En hvit kanin är hökens säkra byte, och den hvita mullvaden kan ej undgå ugglans vaksamma öga. På samma sätt torde för ett rofdjur hvarje afvikelse från de färger, som bäst äro egnade att dölja det, öka svårigheten att förfölja dess rof och sålunda sätta det under ogynsamare förhållanden än dess kamrater samt efter några års förlopp föranleda dess död af svält. Så snart åter en djurart utbreder sig från en tempererad till en högnordisk trakt, förändras naturligtvis förhållandena. Under en stor del af året och just på den tid, då kampen för tillvaron är hårdast, är hvitt naturens herrskande färg, och mörka färger skulle vara mycket i ögonen fallande. De hvita afarterna hafva då öfvertaget och kunna undgå sina fiender eller öfverrumpla sitt byte, under det deras bruna kamrater blifva uppätta eller svälta ihjel. Och då det är en af naturens regler, att i allmänhet »lika frambringa lika», blir den hvita rasen bestående; om äfven därefter mörka afarter uppträda, dö de snart ut, eme-